

het Volksbelang

liberaalvlaamsverband

Liberaal Vlaams Tijdschrift
www.hetvolksbelang.be

nr 04 - april 2013
Jaargang 134
maandblad

BELGA

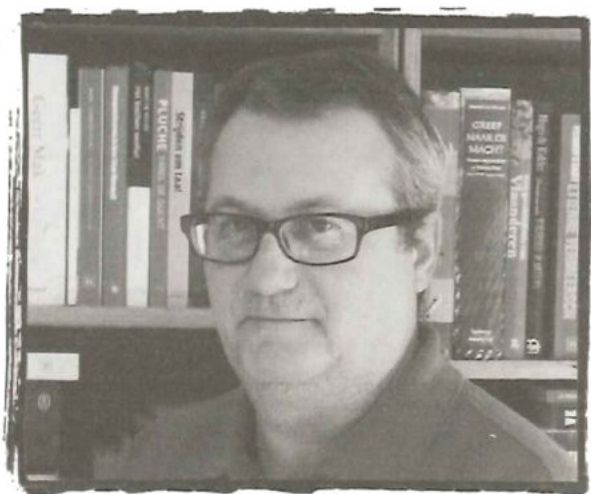
Koningswissel is politieke zaak

Geregeld duiken er geruchten op dat Koning Albert II binnenkort troonsafstand zou doen. Met deze geruchten komt ook de positie van de monarchie in ons land steeds naar voren. Met als centrale vraag of het koningschap niet tot een louter protocollaire functie moet herleid worden. Ook de financiering van de monarchie zou transparanter moeten verlopen. Het zou alleszins de eerste keer zijn dat een

zittende koning in ons land vrijwillig ontslag neemt. Maar een dergelijke vraag tot aftreden van Albert II moet door de federale regering gesteund worden. En zullen de partijen in de meerderheid wel bereid zijn om een jaar voor de cruciale parlementsverkiezingen van volgend jaar tot een 'koningswissel' over te gaan? De troonsafstand van Albert is dus een politieke zaak.

Alleszins staat vast dat de politiek het dossier van de hervorming en vernieuwing van de Belgische monarchie steeds voor zich heeft uitgeschoven, al sinds de weigering van Boudewijn om de abortuswet te ondertekenen. Volksbelang analyseerde het dossier.

Lees verder blz. 4.

Van de redactie
door **Bert Cornelis**

Iedereen voor lastenverlaging

Iedereen is er vandaag wel van overtuigd dat in België de loonlasten te hoog zijn en arbeid te duur is. Zelfs de socialisten hebben op hun 1-meivieringen voor een verlaging van de lasten op arbeid gepleit. Ze zijn zelfs bereid om het extra-inkomen dat hun staatssecretaris tegen de fraude, John Crombez, extra in de federale overheidskas krijgt, aan lastenverlagingen te besteden.

Het was dus een verrassend aangenaam 1-meifeest voor liberalen die al wel eens de indruk krijgen dat er niets beweegt in ons land omdat de linkerzijde halsstarrig weigert voor verandering te kiezen. Toch als het over de Vlaamse socialisten gaat, want de PS is wat dat betreft eerder van conservatieve huize. Daar wordt scherpe kritiek geuit op het aanpakken van langdurig werklozen.

Daar hoort men geen discours over lastenverlaging, zoals bij de sp.a. Daar blijft men vastzitten in een anti-Europees verhaal van een doorgesloten liberalisering.

Daarbij mag het wel niet blijven, want fraude bestrijden is niet echt het kwaad aan de wortel aanpakken. Wat we nodig hebben is een grondige hervorming van ons fiscaal systeem, het eenvormig maken van de belastingtarieven en het doorzichtiger maken van de aanslagen. Pas dan kan ook verder en concreter werk gemaakt worden van een efficiënte lastenverlaging en het gemakkelijker controleren van fraude. Maar dan moet er ook ernstig geïnvesteerd worden in de federale overheidsdienst financiën. De topman van die dienst heeft al herhaaldelijk zijn bezorgdheid geuit over een gebrek aan personeel. Een systeem hervormen is één, je moet ook de nodige middelen en mensen hebben om te controleren en te innen. Dat is werk voor de politiek die ver-

antwoordelijk is voor de goede werking van de overheidsinstellingen.

Open Vld-voorzitster Gwendolyn Rutten die in de eerste plaats blij was met de liberale klanken in de socialistische boodschap, zette een stap verder door een grondige hervorming van ons belastingsysteem prioritair op het 'to-do-lijstje' van de Vlaamse liberalen te plaatsen. Fraude bestrijden is één zaak. Een eenvoudig, eerlijk en transparant systeem zal het controleren vergemakkelijken en de fraude én de lasten verminderen, zo weet de Open Vld-voorzitster. Een gestructureerde aanpak van het probleem van de las-

ten op de arbeid is beter dan alleen maar te hopen op opbrengsten uit fraudebestrijding die erg afhankelijk zijn van het resultaat van de opsporing.

“De liberale boodschap op het 1-meifeest van de socialisten.”

Maar is zij niet een roepende in de woestijn? Is de grote fiscale hervorming wel voor vandaag, zeker niet voor morgen? En de verkiezingen komen dichtbij: de hervorming zit nu in een werkgroep en we weten vaak wat dat voor de politieke agenda betekent: uitstel. De socialisten in de regering moeten dus niet alleen op hun 1-mei-festiviteiten in woorden pleiten, ze moeten nu in het parlement, samen met de liberalen in de regering, ook de daad bij die woorden voegen en zo vlug mogelijk tot hervormingen overgaan.

Het getuigt van weinig politieke eerlijkheid dat CD&V op de voorstellen van de liberalen en socialisten lauw reageerde. Maar hebben de christendemocraten met de gewezen minister van Financiën Steven Vanackere niet ruim de tijd gehad om nog deze legislatuur de grote fiscale hervorming aan te vatten?

Je zou op slag weer heimwee krijgen naar Paars.

Het geweten van de partij

Zowel bij de vorming van de autonome Vlaamse liberale partij, de PVV, in mei 1972, als bij de oprichting van de Vlaamse Liberalen en Democraten, Partij van de Burger, in november 1992, rees de vraag over de verdere bestaansreden van het Liberaal Vlaams Verbond. Telkens kwam het bestuur van het verbond tot de conclusie dat het LVV als 'geweten van de partij' verder moest blijven bestaan.

door Bert Cornelis

Op 8 mei 1971 werd onder leiding van Willy De Clercq een eerste vergadering gehouden met de bedoeling een Vlaamse liberale partij, los van de bestaande unitaire liberale partij, op te richten. Op 27 juni 1971 werd formeel de PVV, Partij voor Vrijheid en Vooruitgang, opgericht. In afwachting van het officieel stichtingscongres werd gebruik gemaakt van resoluties die het LVV op zijn congres op 1 en 2 mei 1971 had goedgekeurd. De nieuwe partij werd dus een heruitgave van het LVV, maar was nu een echte politieke partij en geen drukingsgroep. Ook de kopstukken van de PVV kwamen uit het LVV: Willy De Clercq werd voorzitter, Frans Grootjans en Herman Vanderpoorten ondervoorzitter. Op 7 mei 1972 werd te Blankenberge de PVV officieel tijdens een congres opgericht.

Wat nu?

Meteen rees de vraag: wat met het LVV? Volgens sommigen had de vereniging haar doel bereikt en had dus geen bestaansreden meer. Maar hierop kwam snel reactie van het bestuur dat stelde dat die zienswijze een ontkenning was van het wezen, de geest en de werkingssfeer van het LVV. Het LVV diende de hoeder, de promotor, het geweten van het Vlaams liberalisme te blijven. Vooral Piet Van Brabant vond het belangrijk dat naast de partij een liberale vereniging bleef bestaan. Zo besliste ook het dagelijks bestuur. Plannen om van Volksbelang het partijblad van de PVV te maken, werden opgeborgen, de provinciale afdelingen zou men wel een stille dood laten sterven om het verbond maximaal te oriënteren in de richting van een drukingsgroep

binnen de liberale beweging.

Herbronning

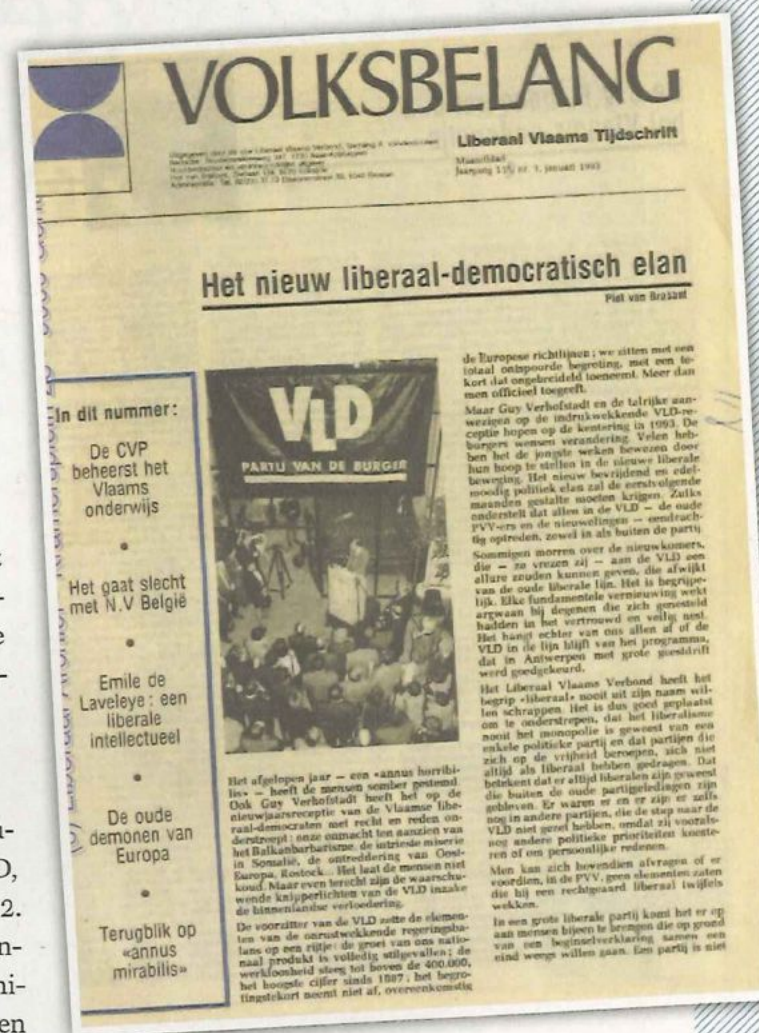
Na de oprichting van de PVV bleef het LVV wat verweesd achter. De kopstukken waren verdwenen, ze hadden de LVV-ideeën meegenomen. Het LVV begon aan een tocht van herbronning.

Burgerdemocratie

Het LVV kwam in een gelijkaardige situatie terecht bij de oprichting van de VLD, Partij van de Burger in november 1992. Guy Verhofstadt schreef na de verkiezingen van november 1991 zijn burgermanifesten waarin hij de oprichting van een nieuwe partij, een burgerbeweging, aankondigde. De PVV werd op non-actief gezet en de dag nadien werd met tal van nieuwkomers de VLD opgericht. Reeds in januari 1992 verschenen in Volksbelang de eerste artikels over de vernieuwingsoperatie van Verhofstadt en de gesprekken met de Volksunie.

Nieuwe Politieke Cultuur

Het LVV was in den beginne eerder terughoudend. Het verbond zag meer in een facelift van de bestaande PVV. Vooral Piet Van Brabant probeerde in Volksbelang de sceptici te overtuigen. Op 17 oktober 1992 werd het LVV-congres "Nieuw Politieke Cultuur" gehouden, een kleine maand voor de oprichting van de VLD. De LVV-congresstukken zouden een aanzet zijn voor de uiteindelijke beginselverklaring van de VLD. Het LVV was echter niet enthousiast over alle nieuwe partijstandpunten. Zo werden voorstellen van Verhofstadt om burgers de besteding van hun belastingen zelf te laten bepalen of het refe-

rendum in Volksbelang als populaire initiatieven die naar demagogie neigden, omschreven. Op tal van LVV-vergaderingen werd ook de bezorgdheid over de komst van de 'verruimers' (overlopers) geuit. Uiteindelijk riep het LVV op om zich onverminderd democratisch op te stellen en de verruiming te steunen. Net als in 1972 na de oprichting van de PVV rees opnieuw de vraag naar de toekomst van het LVV. In zijn maidenspeech in oktober 1993 liet Clair Ysebaert, die Camille Paulus als voorzitter was opgevolgd, hierover geen twijfel bestaan. Het LVV zou zijn taak van 'geweten' verder op zich nemen.

Bert CORNELIS

Bronnen:

Piet Van Brabant, Wouter Blomme, Als een vuurtoren. 85 jaar Liberaal Vlaams Verbond (1913-1998). Uitg. LVV/Liberaal Archief, 1998.
Volksbelang: 1971, 1992.

Op naar de protocollaire monarchie?

Nederland kreeg een nieuw staatshoofd en sinds lang werd dat nog eens een man. In stilte is de politieke wereld aldaar het koningschap aan het hervormen. Enige jaren geleden heeft men het publiek financieringssysteem van de Koninklijke familie danig veranderd en transparant gemaakt.

door Herman Matthijs
Professor UGent en VUB

Maar in het televisie-interview met de toekomstige koning Willem Alexander en gemalin Maxima had de belangrijkste vraag vanwege de journalisten betrekking op de eventuele protocollaire rol van de nieuwe koning. Hierop antwoordde de kroonprins dat hij daar geen problemen mee heeft als dit gebeurt volgens de grondwettelijke regels. Met andere woorden de koning legt zich neer bij een dergelijke politieke meerderheid in de Tweede Kamer. Trouwens over deze verandering is al duidelijk gepraat met de regering. Bovendien heeft de meerderheid van de Nederlandse politiek al maanden geleden beslist dat het staatshoofd geen rol meer zal spelen in de formatie van de regering. Minister-president Mark Rutte wist al langer dat koningin Beatrix op pensioen wilde en heeft dan de richting ingeslagen van een protocollaire monarchie.

Gaan deze wijzigingen bij onze noorderburen zich ook vertolken in dit koninkrijk?

In het licht van de geruchten over een troonsafstand van Albert II komt een hervorming van de monarchie ook in België in het zicht.

België

De discussie in België over de monarchie gaat over drie zaken, namelijk: de rol – lees al dan niet protocollaire functie – van het staatshoofd, de financiering en het eventueel afstand doen van de troon.

Als men de Belgische grondwet leest dan komt men tot de conclusie dat de koning over zeer ruime bevoegdheden beschikt. Zo is theoretisch de koning de persoon die de munt slaat, de oorlog verklaart en de diplomatie leidt. Onze grondwet heeft blijkbaar

nog nooit gehoord van de Europese Centrale Bank, de NAVO en de Europese Unie. Door de jaren heen heeft dit land veel bevoegdheden, vrij geruisloos, afgegeven aan supra-nationale instellingen. Verder heeft de grondwet het nog over de rol van de koning bij de toekenning van adellijke titels en het genaderecht. Het verdient aanbeveling dat het genaderecht een meer democratische onderbouw krijgt. Ten aanzien van het verlenen van adellijke titels kan men zich de vraag stellen of dat nog wel van deze tijd is en niet indruist tegen het gelijkheidsbeginsel?

Erfenis

Maar de grondwettelijke bevoegdheden van de koning zijn een erfenis uit de begindagen van dit land en de politieke wereld heeft het steeds nagelaten om die rol te moderniseren. Die politiek wordt vertegenwoordigd door de partijen en deze worden met de functie van staatshoofd geconfronteerd bij de federale regeringsvorming. Desalniettemin is die rol van de koning in deze regeringsvorming nergens neergeschreven en steunt dat gewoonweg op een ongeschreven politieke regel. Bovendien hebben wel meerdere partijen tijdens de regeringsvorming 2007 en 2010 hun beklag gemaakt over het feit dat ze aan de kant werden geduwd. Of de koning wel de macht heeft om een regeringsvorming te stimuleren, is naar aanleiding van de gebeurtenissen 2010 en 2011 twijfelachtig geworden. De objectieve waarnemer moet ook vaststellen dat het de laatste keer liefst 500 dagen heeft geduurd om een federale regering op het spoor te krijgen. Maar wat is het alternatief? Zoals in Zweden en Nederland de parlementsvoorzitter laten optreden als bemiddelende figuur in de formatie? Het parlement speelt reeds de centrale rol in de vorming van de regeringen der deelstaten. Daar heeft de koning nooit een rol gespeeld en de vorming van die regeringen is steeds veel vlotter verlopen dan op federaal vlak. In Nederland is de regering Rutte zeer vlot tot stand gekomen zonder een koninklijk ingrijpen en ook in Zweden was dit het geval voor de regering onder leiding van minister-president Frederik Riefelund.

De specifieke kwestie in België is uiteraard de communautaire tegenstelling. Want de vraag om de rol van de koning te wijzigen is een typisch Vlaams verzoek. In het zuidelijk deel van dit land is men veel minder gewonen voor een protocolaire functie van het staatshoofd. Trouwens in de mogelijke hervorming van dit land naar een confederatie, zou het logischer zijn dat de voorzitter van de Senaat de regeringsvorming op zich neemt.

Abdicatie

Al weken gaan er verhalen de ronde over een mogelijke troonsafstand van de zesde koning der Belgen. Het zou dan ook de eerste keer

in de vaderlandse geschiedenis zijn dat een staatshoofd vrijwillig ontslag neemt. Maar een dergelijke vraag van de koning moet door de regering gesteund worden en is men bereid om één jaar voor de "Super Sunday"-verkiezingen van mei 2014 nu van koning te veranderen, zonder een wijziging naar een protocolaire functie? Bovendien wordt men in België niet automatisch koning. Inderdaad er is nood aan een politieke ondersteuning van een politieke meerderheid om koning te worden en het federale Parlement moet de kandidaat uitnodigen voor een eedaflegging.

De financiering

In 2009 heeft de Senaat in een speciale commissie zich gebogen over de toekomstige financiering van de civiele lijst en de dotaties. Sindsdien heeft men daar niets meer van gehoord. In principe was men in dit verslag akkoord om het Belgisch systeem budgettair transparanter te maken à la Nederland en de dotaties te beperken tot gepensioneerde koningen alsook de troonopvolger. Zowat alle landen in West-Europa met een monarchie als staatsvorm kennen een veel transparanter financieringsstelsel dan het bestaande in België. Ook hier heeft de politieke wereld nog werk uit te voeren. Ook dit dossier zou beter geregeld zijn voor de troonwissel.

Besluit

De opgesomde problematiek is al langer gekend. Maar de politieke wereld heeft de dossiers steeds voor zich uit geschoven. Maar

Koning Willem-Alexander en koningin Máxima: in Nederland functioneert het koningschap transparant.

de noodzakelijke sanering der openbare financiën en ook de buitenlandse wijzigingen, maken van de omvorming naar een protocolaire monarchie en een desbetreffende transparantere financiering dossiers die de politiek in afzienbare tijd zal moeten oplossen.

De zesde staatshervorming: het einde?

Professor Herman Matthijs is op woensdag 15 mei 2013 de maandelijkse gastspreker bij het Liberaal Vlaams Verbond. Hij zal het dan hebben over "De zesde staatshervorming, het eindpunt of de weg naar een zevende?"

De staatshervorming is aan haar zesde editie toe. Maar wat is er nu veranderd? In welke mate zijn er problemen opgelost en zijn er nieuwe valkuilen gecreëerd? Kent België een volwaardig federaal systeem en kan dit vergeleken worden met andere gelijkaardige staten? Wat betekent de zesde staatshervorming voor Vlaanderen? Hoe zit de financieringswet in elkaar en wie wordt er beter van?

De spreker zal de staatshervorming in een zo breed mogelijk perspectief toelichten.

Meer info en inschrijven voor dit event: telefonisch 09 221 75 05 of via info@hetlvv.be.

Groot onderhoud voor wetten

Voorzitter van het parlementair comité wetsevaluatie Patrick Dewael (Open Vld) maakt jacht op verouderde en slechte wetgeving en roept burgers, bedrijven, organisaties en administraties op dergelijke wetten te melden op een nieuwe website.

door Patrick Dewael, voorzitter Comité belast met de wetsevaluatie en Kamerfractieleider Open Vld.

Onze koning is volgens de wet nog steeds gemachtigd om troepen in Belgisch-Congo te mobiliseren, griffiers in de reeds opgeheven Vlaamse kamers van het Luikse Hof van Beroep moeten hun kennis van het Nederlands kunnen bewijzen, de familie Oranje-Nassau is ten eeuwigden dage uitgesloten van elke macht in België, en er mag geen beslag gelegd worden op een koe, twaalf schapen of een varken en vierentwintig dieren van de hoenderhof en het stro, voeder en graan nodig voor de verzorging van dat vee gedurende een maand.

Wetten zijn als worsten

Dit zijn slechts enkele voorbeelden uit een indrukwekkende lijst van wetsbepalingen die voorbijgestreefd zijn. Daarnaast bestaan er vele exemplaren die moeilijk leesbaar, tegenstrijdig, dubbelzinnig te interpreteren of van bedenkelijke kwaliteit zijn. Dat komt omdat, volgens sommigen, wetten als worsten zijn, je weet beter niet hoe ze gemaakt worden. Daarom moet ons wettencorpus eens grondig opgekuist worden. Ik dien binnenkort alvast een pak wetsvoorstellen in om dergelijke anomalieën, waaronder deze hierboven, uit ons wetboek te schrappen.

Het bikamerale comité belast met de wetsevaluatie, opgericht in 2007, moest orde op zaken stellen zodat overheid, justitie en de burger opnieuw het bos door de bomen zouden kunnen zien. We worden immers nog steeds geacht de wet te kennen, ook al telt het staatsblad inmiddels maar liefst 90.000

Patrick Dewael zet de strijd in tegen verouderde en slechte wetgeving. De gewezen voorzitter van de Kamer en fractieleider van Open Vld leidt nu het Comité belast met de wetsevaluatie.

pagina's. Veel succes.

Het comité ging bijzonder moeizaam van start maar kwam onder mijn voorzittersimpuls eind 2011 eindelijk op dreef. We hanteren momenteel volgende procedure: het College van procureurs-generaal bezorgt ons jaarlijks een lijvig rapport met de bemerkingen en aanbevelingen die het heeft bij slechte of overbodige wetten. Ook de arresten van het Grondwettelijk Hof komen op ons bord terecht. Samen vormen ze een inventaris van de disfuncties in de toepassing van de wet die door de rechterlijke macht worden vastgesteld. In het comité toetsen we vervolgens deze voor herziening vatbare wetten op hun doeltreffendheid, evenredigheid, transparantie, samenhang en effectiviteit om ze

dan naar de bevoegde parlementaire commissies door te sturen.

Maar eens uit onze handen, sterven onze aanbevelingen in commissie nog al te vaak een stille dood. Na de agendering komt de bevoegde minister doorgaans vertellen dat hij of zij aan een wetsontwerp werkt, en een half jaar later herhalen ze dat nog eens. En uiteindelijk gebeurt er niets.

Er is ook zelden een parlementslid dat dan zelf maar met een wetsvoorstel op de prop-pen komt om de wet in kwestie te wijzigen of zelfs te schrappen. De droom van zowat elk parlementslid is immers om een wet door de assemblee te krijgen die naar hem of haar

BELGISCH STAATSBLAD

MONITEUR BELGE

Publicatie overeenkomstig artikelen 472 tot 478 van de programmawet van 24 december 2002, gewijzigd door de artikelen 4 tot en met 8 van de wet houdende diverse bepalingen van 20 juli 2005.

Dit Belgisch Staatsblad kan geconsulteerd worden op :
www.staatsblad.be

Bestuur van het Belgisch Staatsblad, Antwerpsesteenweg 53, 1000 Brussel - Adviseur-generaal : A. Van Damme

Gratis tel. nummer : 0800-98 809

182e JAARGANG

MAANDAG 31 DECEMBER 2012
TWEEDE EDITIE

Publication conforme aux articles 472 à 478 de la loi-programme du 24 décembre 2002, modifiés par les articles 4 à 8 de la loi portant des dispositions diverses du 20 juillet 2005.

Le Moniteur belge peut être consulté à l'adresse :
www.moniteur.be

Direction du Moniteur belge, chaussée d'Auvvers 53, 1000 Bruxelles - Conseiller général : A. Van Damme

Numéro tél. gratuit : 0800-98 809

182e ANNEE

N. 418

LUNDI 31 DECEMBRE 2012
DEUXIEME EDITION

vernoemd is. En opgejaagd door het rapport van de journalisten op het eind van de legislatuur dienen ze onnoemelijk veel vragen en wetsvoorstellen in. Rimpels op het water. Zou een parlementair die zich zou toeleggen op het systematisch afschaffen van kafkai-aanse of verouderde wetgeving en het verbeteren van andere wetteksten, geen grotere dienst bewijzen aan de burger dan zijn of haar collega's die almaar blijven bijdragen aan de huidige wettendarree? Voor mijn part mogen de journalisten minstens evenveel punten toekennen aan zij die wetten verbeteren of afschaffen.

Meer ambitie

Maar niet alleen de commissies en parlementsleden moeten een tandje bijsteken, ook het comité wetsevaluatie zelf kan meer en beter. We moeten meer ambitie en initiatief tonen en verder gaan dan onze dispatching-rol tussen rechterlijke macht en commissies. Daarom werken we nu bijvoorbeeld aan één grote technische correctiewet, waarmee we in talrijke wetten technische wijzigingen aanbrengen om die wetgeving taalkundig en juridisch scherp te stellen. De wet voorziet immers de mogelijkheid voor het comité om zélf proactief lamentabele wetten te selecteren en de nodige wetsvoorstellen in te dienen. Op die manier hoeven we niet langer te wachten op ministers en parlementsleden om onze aanbevelingen om te zetten. Ikzelf geef als voorzitter alvast

een eerste aanzet en dien nu een tiental kant en klare wetsvoorstellen in.

Naast de aanbevelingen van de rechterlijke macht en het eigen parlementair initiatief, moeten we tot slot nog een derde pijler aan de wetsevaluatie toevoegen. De gewone burger, ondernemer, organisatie of administratie die dagdagelijks in aanraking komt met onze wetten en jammer genoeg ook vaak het 'slachtoffer' van slechte exemplaren is, kan immers waardevolle feedback geven over problematische wetsbepalingen. Daarom lanceert het comité binnenkort een website waarop iedereen overbodige of slechte wetten kan signaleren.

Staatsblad ontploft

Dat het staatsblad stilaan ontploft en we allemaal geconfronteerd worden met een overvloed aan regelgeving is geen nieuws. Het vertrouwen in overheid en justitie wordt net zoals de rechtszekerheid ondermijnd door dit gegeven. Het comité wetsevaluatie komt dus geen dag te vroeg en het is positief dat naast de magistratuur ook de burgers als informatiebron betrokken worden. Nu nog

Het Belgisch Staatsblad van 31 december 2012 telde een record aantal pagina's: 89.084.

parlementairen die zelf wat voor eigen deur gaan keren. In het paleis der natie moet er naast de dubieuze reflex om alles te reguleren, ook een reflex ontstaan om wetten kwalitatief te verbeteren en af te schaffen. Ons juridisch corpus heeft immers nood aan een groot onderhoud. Iedereen heeft daar bij te winnen: zowel de burger en ondernemer die weet waar hij aan toe is en wiens rechtszekerheid gegarandeerd wordt, als justitie, de overheden en administraties die efficiënter kunnen werken en kwalitatieve diensten kunnen verlenen. Daar worden ze immers door ons dik voor betaald.

Website wetsevaluatie is online

Burgers die problemen hebben met de toepassing van een wet kunnen zich voortaan rechtstreeks tot het parlementair comité Wetsevaluatie richten. Op de website van het comité kan iedereen vragen om gebrekkige wetgeving te onderzoeken.

De website van het Parlementair Comité belast met de wetsevaluatie is bereikbaar via het adres <http://www.comitewetsevaluatie.be>.

“Voor mijn part mogen de journalisten minstens evenveel punten toekennen aan parlementsleden die wetten verbeteren of afschaffen”

De commerciële zenders VTM, Vier en Vijf, klagen de laatste tijd steeds meer dat de “distributeurs” Telenet en Belgacom hun business-model ondergraven, omdat hun decoders, en vooral de geïntegreerde recorders, toelaten de reclameblokken door te zappen wanneer men “uitgesteld” kijkt, d.w.z. het programma vooraf heeft opgenomen. De reclamejongens zouden blijkbaar niet meer bereid zijn reclameblokken te kopen rond programma's, als de kijkers die blokken toch kunnen negeren en/of overslaan.

Reclame doorzappen?

door Mark Bienstman

Dus zeggen de commerciële zenders: “Als wij minder reclameontvangsten hebben, kunnen wij minder goede programma's maken en/of aankopen en dus zal het aanbod “verschromelen”. Het uitgesteld kijken, en dus het wegzappen van de reclame, moet worden ontmoedigd, door goedkopere decoders aan te bieden zonder opnamemogelijkheid, of anders uitgedrukt, want die reclameboys hanteren liever een verbloemd taalgebruik, uitgesteld kijken moet duurder worden. Dit lijkt ons toch allemaal een erg kromme redenering.

Niet nieuw

Willen de reclamemensen ons doen geloven dat vroeger toen er nog geen decoders en/of digicorders bestonden, programma's niet werden opgenomen met de “good old” VHS-videorecorder en dat de reclameblokken toen niet werden doorgespoeld? Of zelfs in die gezinnen waar men niet over alle technologiesnuffjes beschikt, dat de kijker dan maar braaf en weerloos voor zijn lichtbak blijft zitten als de reclame er aan komt? De meesten maken van dit moment gebruik om ofwel even door te zappen naar een andere zender om te zien of er daar niet meer boeiende dingen te beleven vallen, ofwel om een “sani-

taire stop” in te lassen, ofwel om de ijs- en/of de keukenkast aan te vallen voor nieuwe bevoorrading. Dus het fenomeen van reclame negeren is zeker niet nieuw.

Maar ook buiten het medium televisie zit er heel wat “afval” in het ruime aanbod van reclameboodschappen. Het is een bekende, bijna klassieke, quote op vele congressen en voordrachten over de effectiviteit van publiciteit: “uit onderzoek weten we dat de helft van de gespendeerde budgetten verloren zijn – alleen weten we (nog) niet welke helft!” Met andere woorden, “lekken” in de publicitaire boodschappen zijn van alle tijden: welke aandachtige chauffeur leest alle boodschappen op de 20 m²-borden die langs de wegen zijn geplaatst? Bij hoeveel gezinnen verdwijnen de pakken wekelijkse lokale publicitaire bladen rechtstreeks naar de stapel oud papier, al dan niet via een omweg langs het keukenafval, zonder ooit gelezen te worden? Zelfs in ons dagblad slaan de meesten onder ons direct de paginagrote reclameinlassingen direct om, zonder ze ooit te lezen, en – zoals blijkt uit onderzoek – ook zonder ze ooit te hebben onthouden, zelfs niet onbewust.

Nadenken

Dus het probleem zit hem niet in het wegzappen of zonder meer negeren van de bood-

schap. De reclamesector zou zich beter eens bezinnen over de manier waarop ze haar goedbedoelde boodschappen tot bij de consument brengt. Want laat er géén misverstand over bestaan: in onze vrije markteconomie die voor een groot deel drijft op nieuwe en betere producten, innovatie en creativiteit is reclame en publiciteit een essentieel en wezenlijk onderdeel. Maar, –en dat geldt voor alle sectoren–, de reclamesector zelf mag zich niet bezondigen aan conservatisme en intellectuele luiheid, mag zich niet nestelen in haar comfortzone en beschermende omgeving waarin ze zich de laatste decennia al te gemakkelijk heel veel geld heeft verdiend. De reclamesector zou beter samen met de commerciële zenders en de regelgevende overheid eens rond de tafel moeten gaan zitten en grondig nadenken over nieuwe, creatieve pistes: méér subtiele productplacement tijdens de programma's, kortere maar meer “to the point”-reclameboodschappen, méér humor of fijnzinnigheid in de boodschappen, subtiele “banners” onderaan het scherm tijdens programma's... Met wat goede wil van alle betrokken partijen en vooral wat inspanning en creativiteit moet het mogelijk zijn concepten uit werken waar iedereen beter van wordt, zonder dat men direct voor de gemakkelijksoplossing gaat en de kijker als een machteloze gijzelaar in de strijd moet gooien, door hem gewoon meer te doen betalen voor een technische faciliteit (het doorzappen) die in feite reeds jarenlang bestaat. mbienstman@hotmail.com

---

“Reclamesector zou beter nadenken over alternatieven voor het doorzappen van reclameboodschappen in programma's”

Een betekenis van Ivo Michiels

Eind vorig jaar overleed de bekende Vlaamse schrijver Ivo Michiels op de vooravond van zijn negentigste verjaardag in zijn toevluchtsoord Le Barroux, aan de voet van de Ventoux. Onze gekke wielertoeristen fietsten er met de neus in de lucht voorbij, uiteraard onwetend dat hij op het plaatselijke kerkhofje werd begraven.

door John Rijpens

Ivo Michiels (echte naam: Rik Ceuppens) was niet alleen een icoon in de Vlaamse literatuur qua experimenteel proza, hij was een selfmade man.

Poortwachter

Onze medewerker Lukas De Vos, ook bezieler van de Arkprijs van het Vrije Woord, schreef als de weerlicht een nieuw boek over Michiels, geen biografie, maar een 'betekenis van Ivo Michiels', onder de opmerkelijke titel 'Poortwachter Woordwachter'.

De wat bizarre titel van dit eerbetoon, 'Poortwachter Woordwachter' lijkt niet toevallig op het emblematische zesde deel van de cyclus 'Journal Brut, Schildwacht Schuldwacht': "...de schildwacht staat dan al symbool voor de paradox van het bestaan: de onbeweeglijke krijger..." verklaart De Vos in zijn 'Ten geleide': "...De taak van de schrijver is volgens Michiels altijd geweest de wachter van het woord te zijn..." De link is snel gelegd.

In het hoofdstuk 'Niemand ruimt graag plaats voor een ander, en zeker niet voor een ode, grafschrift voor Ivo Michiels' wijdt De Vos uit over de mijlpalen in het leven van Michiels om het hierna uitgebreid (van pag. 21 tot pag. 41) te hebben over de relatie tussen Michiels en de filmmaker Roland Verhavert: "zij zetten de Vlaamse film op de sporen".

De Vlaamse Gids

De Vos praat in het hoofdstuk 'De weldadige napijn' met Michielskenner Jan M. Meier, het alter ego van de dichter-essayist Jean Marie (nu Jan M.) Maes, de eerste die in 1978 een volledig boekje wijdde aan Michiels (nummer 19 in de reeks Grote Ontmoetingen) en die in 1973 al meewerkte aan het Michielsnummer van 'De Vlaamse Gids'.

Het hoofdstuk 'Michiels door de dag' bevat de tekstweergaven van ontroerende mails die Michiels in 2011 schreef aan Maes, het radio-interview dat De Vos had met Michiels naar aanleiding van de toekenning van de America Award, de afscheidstoespraken bij de ter aardebestelling van Michiels door zijn vrienden Stefan Hertmans en Sigrid Bousset en een ontroerend acrostichon door Tony Rombouts, boven een aangrijpende foto van de doodzieke bedlegerige Michiels naast Rombouts, die zijn arm teder op de schouder

van Michiels legt.

In 'Katholicisme en moderniteit, de tweekoppige draak' doet De Vos een verloren gewaande typografische tekst van Paul de Vree alle verdiende eer aan.

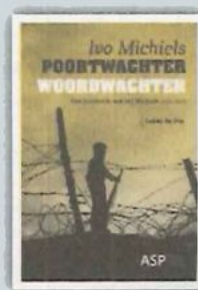
Scherpe en geestige pen

De Vos lijkt mij op zijn best met zijn scherpe en vaak geestige pen in een reeks bespiegelingen en flashbacks over Michiels' tekenleer in het hoofdstuk 'Machina ex Deo'.

Als een meer dan verrukkelijk toemaatje krijgt de lezer het hoofdstuk 'Michiels, een inventaris' met enkele onthutsende, nooit eerder bekendgemaakte inventariseringen. Lukas De Vos bracht in 1979 als jonge bart weken door in de leeszaal van de Antwerpse Stadsbibliotheek, die de volledige verzameling bezit waarin de bijdragen van Michiels in 'Het Handelsblad' terug te vinden zijn. Hij kwam tot een chronologie van 287 artikels voor de periode 1948-1957. Voer voor bewonderaars van literaire omnivoren! Hoewel op dit vlak vorderingen worden gemaakt, is een beredeneerde bibliografie van Ivo Michiels' publicaties in kranten en tijdschriften, brieven, scenarioantekeningen, toespraken... lang nog niet gemaakt.

Literair testament

In het laatste hoofdstuk, 'Slotstuk sluitstuk' heeft De Vos het over 'het literaire testament van Ivo Michiels', 'Maya Maya', dat "leest als een scenario, dat het hele oeuvre met terugwerkende kracht verklaart: zijn schrijven was een multiple. Uitbreidbaar naar alle andere kunsten en kunsttheorieën waaraan Michiels zich waagde".

Lukas De Vos, *Poortwachter Woordwachter. Een betekenis van Ivo Michiels* Uitg. ASP, 2013; 212 blz.; 22,50 euro.

Hongarije: Met pijn en kruis, de nieuwe orde

Viktor Orbán is geen gezellige man. Verbeten, rancuneus, hooghartig, en vooral: machtsbelust. Vergeving kent hij niet, weerwraak des te meer. Dat heeft het Grondwettelijk Hof aan den lijve mogen ondervinden. In het verleden had het al ettelijke amendementen van de regerende Burgerunie (Fidesz) op de grondwet tegengehouden. Orbán, gesterkt door de tweederde meerderheid die hij bij de verkiezingen van april 2010 haalde (263 zetels op 386), heeft zijn wraak rauw doorgespoeld. Met één pennentrek en een geleide spoedstemming op 11 maart in de Országgyűlés (de nationale vergadering of parlement) zette hij het Hof radicaal buitenspel.

door Lukas De Vos

Zijn macht wordt ingeperkt tot procedure-controles. Alle verdikten en uitspraken van de voorbije twintig jaar kunnen niet langer als precedent aangehaald worden, alleen de nieuwe grondwet van 2012 is het richtsnoer. Een grondwet die door Fidesz geschreven werd. De nu aangebrachte wijzigingen, en de manier waarop, doen de wenkbrauwen fronsen.

Orbán kreeg alle 262 verkozenen van zijn partij achter zich, en wist zich verzekerd van de steun van uiterst rechts. De racistische partij Jobbik (de Beweging voor een Beter Hongarije) onthield zich, op enkele voorstemmers na. Links (MSZP) bleef uit protest in blok weg of stemde tegen (LMAp). Uitslag: 265 voor, 11 tegen, 33 onthoudingen. De sterke staat is opgelegd. De Fidesz-staat.

Goed begonnen

Het was nochtans heel anders begonnen na de herwonnen vrijheid toen de Sovjet-Unie uiteenviel, en Hongarije een democratische republiek werd op 23 oktober 1989. Bij de eerste verkiezingen het jaar daarop won Viktor Orbán een parlamentszetel voor de Bond van Jonge Democraten (Fiatal Demokraták Szövetsége). Orbán had ophef gemaakt met zijn vurig pleidooi voor vrije verkiezingen en voor het vertrek van alle Russische troepen, toen hij bij de herbegraving van Imre Nagy op 16 juni het woord nam. Nagy was juist 31 jaar daarvoor terechtgesteld wegens hoogverraad – dat wou zeggen: voor zijn politiek

onafhankelijke rol als eerste minister tijdens de Hongaarse opstand van 1956. Fidesz, dat uit de Bond was gegroeid, sloot zich in 1992 aan bij de Liberale Internationale. Maar met de jaren groeiden het christelijk conservatisme (Orbán is van calvinistische huize) en stug nationalisme binnen de partij. In 2000 ruilde ze de (huidige) ALDE in voor de EVP. Linksliberalisme vervloog tot centrumrechts nationalisme – hoe langer hoe minder centrum, hoe langer hoe nadrukkelijker korzelig rechts dezer dagen.

De Orbán van 1998-2002, toen hij voor de eerste keer regeringsleider, is niet langer de Orbán van nu. Op één karaktertrek na: zijn autoritaire bestuursstijl. En zijn Groot-Hongaarse obsessie. Hij wou de 'Statuswet' doordrukken, die de zowat drie miljoen etnische Hongaren in de verloren gebieden na de ontbinding van het Oostenrijks-Hongaarse keizerrijk in 1918 dezelfde rechten ging toekennen in het onderwijs, op de arbeidsmarkt en de gezondheidszorg. En hij trachtte meteen het parlement aan banden te leggen, en de meerderheid te versterken. Maar verschillende fraudeschandalen bij zijn coalitiepartner braken die dromen af. Fidesz ging in de oppositie en bleef daar tot 2010. Toen rekende

---

“De Orbán van vroeger is niet langer de Orbán van nu”

De Hongaarse premier Viktor Orbán: kan Europa hem stoppen?

de kiezer af met de leugenachtige en gehate neocommunistische regering Gyurcsány. De keerzijde zou snel duidelijk worden: Fidesz haalde een ruime tweederde meerderheid, genoeg om grondwetswijzigingen door het parlement te jagen, en de greep op het hele maatschappelijk leven te verstrakken. Hij geeft intussen de extremistische partij Jobbik (Jobboldali Ifjúsági Közösség) de vrije baan.

Minderheden slachtoffer

Eerste slachtoffer werden de minderheden. Drie jaar geleden vermoordden gardisten

van Jobbik zes Roma. Ze zijn nog altijd niet veroordeeld. Zestien gezinnen werden aangevallen met molotovcocktails en geweren. De politie keek de andere kant op. In de aanloop naar de verkiezingen weigerde de openbare omroep destijds een spotje van Jobbik omdat werd opgeroepen tot vreemdelingenhaat en verdrijving van de Roma. Op de verplichte literatuurlijst van de scholen staat József Njirö, een Pijlkruiser die naar Wenen vluchtte in 1945 en later onderdak vond in het Spanje van Franco. Alsof wij de oorlogsgezangen van Cyriel Verschaeve in de rijksscholen zouden opleggen. Op 26 november 2012 eiste Jobbik-fractieleider Marton Gyöngyösi maatregelen tegen de joden: "Ik meen dat (het) de juiste tijd is om mensen met een Joods voorgeslacht, die hier leven, te registreren, in het bijzonder diegenen in het Hongaarse Parlement en de Hongaarse regering, die inderdaad een risico vormen voor de nationale veiligheid van Hongarije." Het kan nog erger. "Roma zijn beesten, ze hebben geen recht op bestaan". Het zijn de woorden van Zsolt Bayer, die schrijft in het dagblad Magyar Hirlap dat nauwe banden heeft met de regering Orbán. Bayer was één van de mede-oprichters van Fidesz. En organisator van de jaarlijkse "vredesmarsen" tegen Europa onder het motto: "Wij willen geen kolonie zijn".

Nieuwe Orde

De dubbelhartigheid van Fidesz – er komt wel een boete voor racistische uitspraken in het parlement – dient evenwel een hoger doel: de instelling van de nieuwe orde, de

*Guy Verhofstadt:
"Blijft Hongarije balsturig,
dan zijn sancties denkbaar"*

omvorming van Hongarije naar een eenpartijstaat. In dat licht dienen de nieuwe maatregelen die vorig jaar en op 11 maart genomen zijn bekeken te worden. Orbán heeft opnieuw de muilkorving van de volksvertegenwoordiging ter hand genomen. Hij gaat voor de verkiezingen van 2014 het aantal parlementsleden drastisch omlaag halen, van 386 naar 199. Hij hertekent de kiesdistricten, en hun gewicht. Dat bevoordeelt de

*Guy Verhofstadt in het Europees Parlement:
"Blijft Hongarije balsturig, dan zijn sancties denkbaar. Van boetes tot het ultieme: uitsluiting".*

nu bestaande grote partijen. Hij verbiedt politieke publiciteit op de commerciële zenders (die het hoe langer hoe moeilijker krijgen om hun erkenning te krijgen of te behouden). Hij heeft de grote, onafhankelijke staatszenders samengevoegd en onder één (Fidesz-) bestuur gebracht. Hij kiest voor een openlijke ramkoers met de Europese instellingen, door om het Grondwettelijk Hof heen te lopen, en het meteen vleugellam te maken.

Geen antwoorden

De vierde grondwetsaanpassing, en de meest verregaande, sinds de nieuwe grondwet in 2012 werd ingevoerd, is dan ook de lakmoesproef voor het democratisch gehalte (als dat er nog is) in Orbánistan. Europees commissievoorzitter Barroso schreef een bezorgde brief aan Boedapest. Geen antwoord. Barroso en het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken vroegen om de geplande grondwetswijzigingen wat uit te stellen, en ze te toetsen aan internationale normen. Geen antwoord. De Raad van Europa is ontzet. Thorbjörn Jagland, secretaris-generaal van de Raad en oud-premier van Noorwegen, voorzitter ook van het Noveprijscomité voor de Vrede, toont zich uitermate bezorgd. "En Jagland loopt altijd over eieren", zegt ALDE-fractieleider Guy Verhofstadt. "Maar Orbán legt dat allemaal verveeld naast zich neer. Hij fulmineert tegen iedereen op een persconferentie voor de Europese Top. Hij weet dat de Unie zich geen groot conflict kan veroorloven, zeker niet in deze moeilijke economische tijden. En dus vertelt hij praat voor

de vaak. 'Er zijn geen concrete verwijten'. Nee zeker. Discriminatie van homoseksuelen, van studenten die als ze een beurs krijgen in eigen land moeten gaan werken, van daklozen die beboet en opgepakt worden als ze in openbare gebouwen onderdak zoeken, van werklozen – vooral Roma – die verplicht straten moeten vegen en parken wieden, van persmensen die gedaagd worden als ze onvaderlandse of immorele stukken schrijven, ga zo maar door".

Het Europees Parlement lijkt de eerste te zijn om het Hongaars probleem effectief aan te pakken. "Die Europäische Union ist eine Wertegemeinschaft. Diesen Anspruch tragen wir auch nach außen. Umso wichtiger ist es, dass wir unsere eigenen Werte im Inneren respektieren. Verletzt ein EU-Mitgliedstaat unsere europäischen Grundwerte, dann können wir nicht schweigen", wierp voorzitter Martin Schulz de Raad op zijn Lentetop voor de voeten. Hij zette meteen Hongarije op de agenda van april.

"Dan krijgen we het rapport Tavares", zegt Guy Verhofstadt, "en dan zal blijken of we overgaan tot actie. Het is aan de Raad om artikel 7.1 van het Verdrag van Lissabon over de democratische rechten op te starten. Maar we kunnen Fidesz aanpakken, we moeten het dan ook maar doen. Wordt vastgesteld dat het alleen om 'kosmetische' ingrepen op de grondwet gaat, dan is er niks gebeurd. Maar ik zie wat ik zie: hier gaat men ver over de schreef. Niet voor niets hebben vier ministers van Buitenlandse Zaken, die van Duitsland, Denemarken, Nederland en Finland, gevraagd om een vroegtijdige alarmprocedure in te voeren, als onze waarden in het gedrang komen. Waarden zijn even belangrijk als economisch-financiële discipline. Blijft Hongarije balsturig, dan zijn sancties denkbaar. Van boetes tot het ultieme: uitsluiting. Want de straffen zijn nergens gespecificeerd. Ik hoop natuurlijk dat het zo ver niet zal komen".

Wonen en leven in Brussel: meer durf

door Freddy Neyts,
LVV-ondervoorzitter en
voorzitter van Open Vld
stad Brussel

Net voor hij afscheid nam werd onlangs het "Gewestelijk plan voor duurzame ontwikkeling" (GPDO) door de Brusselse minister-president Charles Picqué voorgesteld. Dit werkstuk, dat zowat het levenswerk van 'de minister-president-op-rust' is geworden, heeft op het vlak van openbaar vervoer en infrastructuur van de toegangswegen alvast veel inspiratie gehaald bij de liberale voorstellen van de jongste jaren.

Brussel is het gewest waar er naast de 1 miljoen inwoners die er leven en werken, dagelijks ook nog meerdere honderdduizenden burgers uit Vlaanderen en uit Wallonië komen werken, shoppen, zaken afhandelen, zich laten verzorgen (hospitaal, klinieken,..) enz. Plus de toeristen en andere bezoekers mogen we niet vergeten. Dit maar om er op te wijzen dat er dagelijks in Brussel ruim 1,5 miljoen mensen

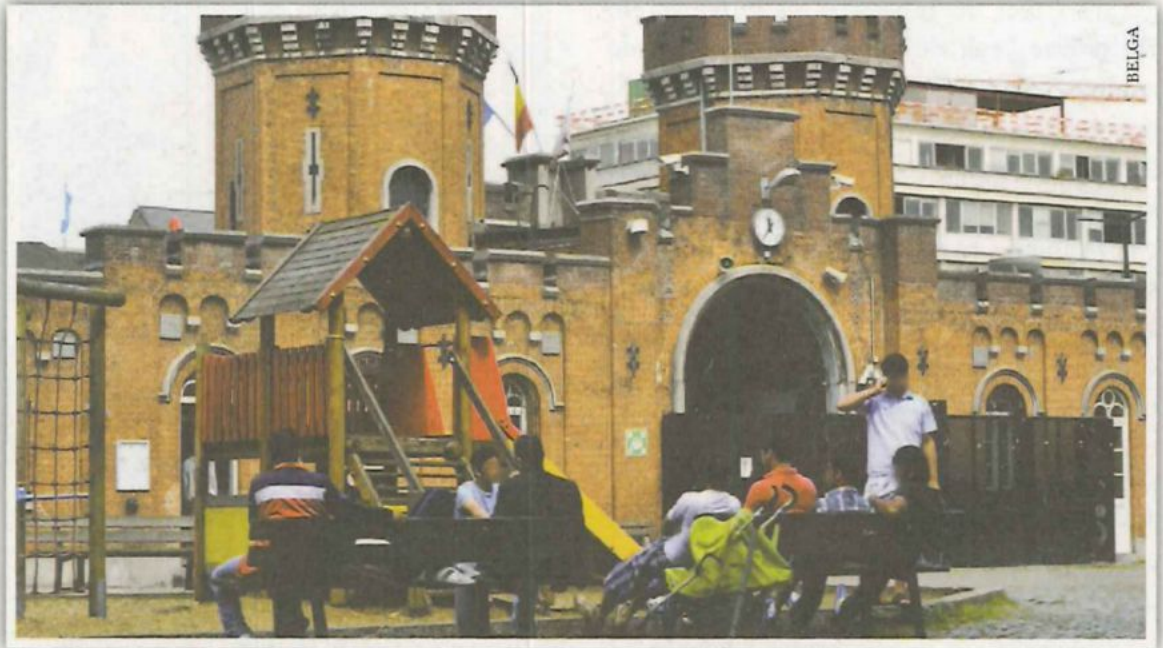
"Bij de keuzes van sites voor bouw van woningen is er nood aan meer durf en meer creativiteit"

werken en leven. Al deze mensen moeten zich dan ook op een comfortabele manier kunnen verplaatsen, opgevangen worden, in geval van nood worden bijgestaan door hulpdiensten, enz.

Bevolkingstoename

Het belangrijkste probleem dat in het plan behandeld wordt, is nochtans dat van de bevolkingstoename de volgende decennia en de problematiek van de huisvesting van deze bijkomende tienduizenden en honderdduizenden Brusselse inwoners.

Er worden in dat plan dan ook tientallen si-

Het Klein Kasteeltje in Brussel, nu een opvangcentrum voor asielzoekers, straks een complex met appartementen en studio's?

tes aangeduid waar er nog mogelijkheid rest om nog nieuwe woningen en appartementsgebouwen te bouwen om vele tienduizenden nieuwe Brusselaars te huisvesten. En dat zal ook nodig zijn! Kritiek zal er altijd wel zijn op de keuze van deze of gene site. Velen willen immers geen appartementsgebouw grenzend aan hun achtertuin.

Het plan gaat er spijtig genoeg ook van uit dat alle bijkomende Brusselaars in het Brussels Gewest moeten gehuisvest te worden. Dat is natuurlijk niet meer realistisch. Overal in de wereld deinen grote steden uit in hun hinterland. Het hinterland van het Brussels Gewest is eigenlijk het ganse kleine België. Vlaanderen en Wallonië moeten mee helpen oplossingen vinden voor de huisvesting van de toenemende bevolking, ook van Brussel. En dat los van de taalproblematiek. Wie uit Ieper naar de nabije Franse 'Nord' gaat wonen, moet aanvaarden dat Frans de officiële taal is. Wie uit Verviers naar het nabije Duitsland verhuist, aanvaardt het Duits als officiële taal. Zo moet wie uit Brussel naar Wallonië of naar Vlaanderen verhuist ook maar het Frans of het Nederlands als "officiële" taal aannemen.

Bij de keuzes van de sites voor aanbouw van woningen is er echter nood aan meer durf en

meer creativiteit. Zo zou men gerust het terrein van het "Klein Kasteeltje" kunnen omvormen tot een prachtig middenklasse wooncomplex, met winkeltjes, tuinen, speelterrein, crèches. Met zowel mooie grote appartementen als studio's. Dat zou een enorme boost zijn voor de opwaardering van de omliggende wijk. Het Klein Kasteeltje is maar een oude kazerne gebouwd begin van de jaren 1800. Slopen moet dus kunnen. Overigens aan de overkant van het kanaal, in Sint Jan-Molenbeek, ontwikkelt men nu al luxeappartementen.

Menselijker

Het opvangcentrum voor asielzoekers kan men gemakkelijk op een andere site in Brussel, en in een aangepaste, moderne nieuwbouw onderbrengen. Of zelfs decentraliseren; met andere woorden in plaats van één groot opvangcentrum, er meerdere kleinere voorzien. Dat zou veel menselijker zijn. Zowel voor de asielzoekers die er moeten verblijven als voor de bewoners van de omliggende wijken. Dit 'persoonlijk' voorstel rond het "Klein Kasteeltje" is maar één voorbeeld van meer creatieve en gedurfde aanpak van het groeiend huisvestingsprobleem in ons land.

Aan de beleidsverantwoordelijken dus om wat meer te durven!

het Volksbelang

liberaalvlaamsverband

Liberaal Vlaams Tijdschrift
www.hetvolksbelang.be

nr 04 - april 2013
Jaargang 134
maandblad

BELGA

Koningswissel is politieke zaak

Geregeld duiken er geruchten op dat Koning Albert II binnenkort troonsafstand zou doen. Met deze geruchten komt ook de positie van de monarchie in ons land steeds naar voren. Met als centrale vraag of het koningschap niet tot een louter protocollaire functie moet herleid worden. Ook de financiering van de monarchie zou transparanter moeten verlopen. Het zou alleszins de eerste keer zijn dat een

zittende koning in ons land vrijwillig ontslag neemt. Maar een dergelijke vraag tot aftreden van Albert II moet door de federale regering gesteund worden. En zullen de partijen in de meerderheid wel bereid zijn om een jaar voor de cruciale parlementsverkiezingen van volgend jaar tot een 'koningswissel' over te gaan? De troonsafstand van Albert is dus een politieke zaak.

Alleszins staat vast dat de politiek het dossier van de hervorming en vernieuwing van de Belgische monarchie steeds voor zich heeft uitgeschoven, al sinds de weigering van Boudewijn om de abortuswet te ondertekenen. Volksbelang analyseerde het dossier.

Lees verder blz. 4.